

MELDURIN

– Kínd av kertiglæmu
í hæddum oman fyri býarglæmu
ein samrøða ein og
prýdd tøg
Alt annað enn eitt hav av ansaloysi

(Úr bókini Archie/Hanus)

– Í hæddini hevur tú ikki bert frásjón

TAÐ SÝNIST SUM SJÁLVT HØVVDIÐ KLÁARNAR

Heimurin hjá listamanninum gjørdist størri, tá hann sum ungur vitjaði familju runt um í heiminum. Upp lótust tónleikaligar og listaligar hurðar, sum ikki eru afturlætnar síðani. Hurðar sum eisini viðhvørt bera við sær nógvan larm og res. Tá tær gera hetta, fer hann ofta ein túr niðan í hagan og hæddirnar har og finnur sær frið í smáttuni, hann hevur bygt, og setur løðaran í

Annika Kunoy Im

Myndir: Bárður Lydersen

Listamaðurin, bóndin, snikkarin og tónleikarin Archiebald Black var føddur í 1956. Pápi hansara var skoti, og mamman hálv svensk. Men Archiebald kennur seg sum Klaksvíking, tí man kennir seg sum part av umhvørvinum, man býr í, og av málinum man tosar, sigur hann.

Hann er allíkavæl í tí løgnu støðu at hann ongi systkinabørn hevur í Føroyum. Mamma Archiebald eigur triggjar systrar, og allar hava tær gift seg við útlendingi. Ongin teirra er úr sama landi.

– Tá tú ert vanur við tað, so hugsar tú ikki um tað - fyri mær er tað normalt, greiðir Archiebald frá.

Systkinabørnini eru víða spjadd í Skandinavia, Onglandi, Kanada og Av-

stralia. Hann hevur eisini systkinabørn, sum hann ongantið hevur hitt, men hevur samband við allíkavæl. Tann nærmasta slektin hjá honum í Føroyum eru trímenningsarnir, og teir eru heldur ikki so nógvir í tali. Men hetta, at hava familju kring heimin, viðkaði sjónarringin hjá Archiebald, sum fyrstu ferð var uttanlands sum seks ára gamal. Hetta var nakað óvanligt tá í tíðini, og ongin av vinmonnun hansara høvdu

verið uttanlands fyrr enn teir vóru um 14 ella 16 ára gamlir, greiðir hann frá.

Beatlanir lata upp nýggjan heim

Tá Archiebald Black var smádrongur í Biskupstøð í Klaksvík, øvundaði hann ofta vinmonnunum, sum sluppu á flot og gjørdi annað slíkt við pápum sínum. Sjálvur hevði hann mist pápa sín sum bert sjei ára gamal, tá hann doyði av einum hjartaslagi. Hóast hann misti páp-

an var hann fleiri ferðir í Skotlandi og vitjaði familju sína har. Fyrstu ferð hann vitjaði í Skotlandi, sum átta ára gamal, sær hann The Beatles í sjónvarpinum. Hetta var nakað heilt serligt fyri unga drongin, sum ikki var vanur at hoyra popptónleik í føroyska útvarpinum.

– Tá eg so kom heim, vildi eg læra at spæla guitar, sigur hann. Og tað gjørdi hann eisini, og hann fór at ganga til frálæru í guitar.

Eisini var bólkurin Gerry

and the Pacemakers nógv at hoyra um tað mundi, og ta ferðina Archiebald var í Aberdeen, tá hann var átta ára gamal, ganga hann og systkinabarnið einaferð gjøgnum gøtuna "Union Street" og har er smekk fult av fólki. So sigur systkinabarnið, at teir skulu fara aftur um gøtuna, fyri at sleppa framvið mannamúgvuni. Tá síggja tey menninar úr bólkinum Gerry and the Pacemakers koma gangandi. Har vóru eini átta kvinnur sum fóru rennandi aftan á teimum, og Archibald sigur at teir runnu bara eisini, fyri at fáa nærri greiði á, hvat hetta var fyri nakað.

– Tað var ógvuliga lægið í mínum eygum, tí eg hevði júst sæð hesar menninar við høgum hæli, stríputum skjúrtum og longum hári í sjónvarpinum, sigur hann.

bald gekk væl, og hann spældi nógvan tónleik við vinmonnum sínum. Seinni mannaðu Archiebald Black, Jørgen Dahl, Heri Ellingsgaard, Edvard Ziska og Hans Carl Hansen rokkbólkin Straight Ahead, sum góvu út staklagið "Komið øll við" í 1973. Hetta setti bólkin á føroyakortið, og teir spældu nógv til dans og annað. Í Straight Ahead spældi Archiebald bass. Seinni, í 1978, kom verkið Veðraplátan út. Hetta var kollveltandi tónleikur tá í tíðini, og var á sera høgum støði tónleikaliga.

Í bókini hjá Archibald "Archie/Hanus", sum kom út fyri jól greiðir Archiebald frá, at hann fór til skips við Magnusi Heinasynti sum ungur við tí fyrri eyga at vinna sær pening til ein bassguitara og ein forsterkara. Meðan teir

Rock 'n' Roll í Klaksvík
Guitar frálæran hjá Archie-

» Eg haldi at skúlin er ov fýrkantaður! Tey sum er meir handlig fella ímillum, og til endans útbúgva vit bara bókliga vegin. Og so spyrja vit hví tey kreativu ofta fara av landinum!

